

אלו הם האזהרות של מרן קדוש קדשים, צימ'ע אור עולם
 איש אלהים הרב המגיד הקדוש רבינו יחיאל מיכל
 מזלאמשוב וזוקללה'ה זי'ע ועכ"י אב"י :

נוסח א'

כפי שדפסו בפי' רשפי אש (שנדפס בס"ס רב ייבי צבראדי תרל"ד) לתלמידו הנס"ק
 אור עולם אלהי רבינו ר' מרדכי מנטשנין זוקללה'ה זי'ע ועכ"י :

א' יקרא קריאת שמע בכל לילה כמו בין קריאת שמע לשינה :
 שכתב בשערי ציון ולא יפסיק ב' יותר ליטול ידיו קודם היווג ואחר היווג:

מדרגות נתן

א) בסידור חזן נהורא מה"ק ר' אהרן מזעליחאו וז"ל זהר מאוד שלא לישן אחר
 ג' שעות בלילה, ויקבע למודו קודם אכילה ואחריה (וטוב ללמוד בלילה אגדה
 שמתפרת עוותה) כי מענישין יותר על שיטול לימוד הלילה מביטולה ביום, וזהר
 לשכב בחגורה ובטלית קטן ומוחר לשמש מטתו בו ג"כ, (ומה טוב שירגיל עלמו
 לישן במקלח מלבושו כדי שיקל לו לקום בזריזות לעורר השחר ובפרט בחורף),
 ובמטה מיוחדת, ובליל החבור תשוב למטתך חצי שעה אחר היווג, עד חצי הלילה
 תשכב על ג' שמאל וזוה מבטל הפאזה ואם תישן אחר חזות תשכב על ג' ימין
 לעורר רחמים. וזהר מאוד שלא לישן בחדר יחידי, לא ירגיל עלמו לישן ביום כי
 שינה להריס רע לדייקים וטוב לרשעים ושינה לילה בהיפך, אם מפלה כליו ומולא
 כניס לא יטעור ע"י ונכון שלא יורגם, עכ"ל. וכ"י מבואר בס' משנת חסידים
 במקומות שונות. [וכ' שם בטור השכיבה טוב לו שיאמר מעומד כל הסדר דק"ש
 שעל המטה]:

ובזכרון זאת פנחס. וז"ל דהנה איתא הקורא ק"ש על מטתו כאלו אוחז חרב
 של שחי פיות בידו. פי' ע"כ המזיקין פורטין ממנו, וטעם שמוטיל הק"ש שיש בו
 רמ"ח חיבות כמנין אבריו של אדם, ממילא מרווח בה אבר קטן שיש בלדס, וכן
 מקום המוח שממס הזרע בה עכ"ל.

ובס"ס מדרש פנחס אוח כ"ב ליזהר בק"ש שעל המטה לאחמה מחוך הדיבור
 אם אפשר. לומר היודי הגדול קודם השינה עכ"פ פעם אחת בשבוע. לבדוק
 נקבים גדולים קודם השינה. להתפלל קודם השינה בדיבור או במחשבה רבש"ע
 הילולי בלילה זאת מכל רע אחוי זאת כל בני ביתי זאת כל אהבי וחברי בכלל וכל
 עמך בני' ואשכים ואמלא לבי ליראה את שמך. עכ"ל.

ב) בסידור חזן נהורא הנ"ל וז"ל ראו לכל אדם להיות רגיל בש"ע א"ח סיר"מ ורמ"א
 ובחש"ע סי' כ"ג וכ"ה וקלח דיעם שאינם מבוארים שם היטב אבאר כאן. לא ישמש
 מטתו קודם חצי הלילה אפילו בשבת, ביום שקודם ליל החיבור ירבה בחשוכה ונכון
 לטבול א"ע, ובלילה ילמוד עד חזות וישמש ואחר יקרא ק"ש. וזי"ס שאחריה ישכים
 לבהכ"י וירבה בחפלה ובכוונה לא חווג בליל ל' לטיבורה כי הורג ס' לר ח"י. לא ישמש
 בגלוי הנוף אלא יכנס אף ראשם יקדש עלמו במחשבה ובדיבור (היינו שיאמר קודם
 היווג לשקב"ה הכני רולם לקיים מצות ועונתה לא יגרע, ובמטעה שיאמר בכל
 המבואר

- ג יתן צדקה לפני היווג כפי השגת ידו ולא יפחות מפרומה וכשו"מ יפרוש בפה ואחר שו"מ ישלם :
- ד יוהר שלא לילך ד' אמות כלי נטילה ידים שחרית :
- ה לומר בכל יום תיקון חצות בפי שגדפם בשערי ציון :
- ו יוהר לומר בכ"י תהלים קודם שחרית ולא יפחות מ"י קפיטול :
- ז לא ידבר שעה אחת קודם התפלה ושעה אחת אחר התפלה (ברכות ל"ג).
- ח יתן צדקה קודם הפלה כפי השגת ידו ולא יפחות מפרומה ובשו"מ יפרוש בפה ואח"כ ישלם : (יו"ד סרמ"ט ס"ד) :

מגדנות נתן

המבואר בש"ע, מהוגין פרישות מר"ה עד מולאי יו"כ. ובהו"ר ושמ"ע וכו' לילת ראשונות של פסח ח' של פסח וג' ימים קודם שבועות כ"ג שבועות ענמו וי"ז תמוז ומר"ת אז עד ליל י"א זו ו' עבת אס לא בליל עבילה. אחר היווג יספוך מעט מים ללולים לפני מטחו ויאמר התפילה להרמב"ן הגדפם בשע"ל בכוונה גדולה. ובזוהרות הרה"ג הקדוש ר' נפתלי הכהן ח"ל עונה משבת לשבת ולא בחול ובראש חודש ויו"ט מותר (ובס"ג בני יששכר מאמרי תודש יסין מאמר י"א כ' ח"ל בחול המועד הוא ג"כ בכלל אשר פרוי יתן בעתו. עונת ח"ת כמו שבת ויו"ט וסימך חו"ל של מועד. בגמטטריא ח"ק. תיבור רמ"ת איצרון דדכורא ורכ"ב דקובא עכ"ל). והתיוב הוא ג"כ בליל עבילה ובשעה שיואל לדרך ובא מן הדרך (בסוס ועגלה ושלא לדבר מילה כי כיון שהילך לדבר מילה פקור ממנה אחרת. ס' טה"ק) ובשעה שאשתו משתוקקת אליו יפקוד פקידה ואלו"י הוא דמר"י ליה לשם שמים ופקדת נוך ולא תחטא, והגה מי שאין לו בנים הגויס אינו נכנס ל... קדושה. כי במקום קדושה חס לזה ה' את הברכה וזה הוא בכלל שאומרים עליו ארור שזה ילד כו' וקורין אותו רשעא בר רשעא ופוק חזי מי לנו גדול מיהושע בן יהודק כהן גדול שכתב עליו שהיה לבוש בגדים לואים והיינו פגום בגשמתו מטעם שבניו לא היו הגויס שנשאו נשים עכו"ם. ולכן אין לכנות לשם אדם בחוחר קדוש דלמא נפקא מיניה בנים דלא מעלי. והגה על אלו ששומרים העונה כזכר מבואר בזה"ק והמקובלים דנפק' מיניהו בנים הגויס וזרע קדושים ועליו הכתוב אומר אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא יבול. א"כ יבול לכנוס גם הוא בחוחר קדוש עכ"ל:

ד) בשפתי לדיקים פ' בא שמעתי בשם הה"ל ר' זוסיא שזוהר בנטי"י שחרית שלא יחילב רגלו בצדק קודם הנטילה כי אם לא יוהר ת"ו בזה איז עבירה גוררת עבירה וחו"י יבוא לירי שרע לא ימאס וכו"מ ס"ד' בשע"ת חס בשם כרכי יוסף שמונה התרדים שלא לקרות ולבדך נדד המים שנוטלין בהם שחרית וכן היה נוהג הגאון ר' חיים אבולעפי ור"חיו כה' פני אריה שכתב שכן נהג מורו הג' התמיד בעל מלאה הרועים ז"ל :

ה) בבי' עבודת ישראל ויגש ח"ל וכן ראוי לכל אדם בפרט בתמי הלילה ובלילות הארוכים צימות התורף לעמוד משנתו להתאבל על חורבן ירושלים ולדאוג על כבוד שמים ומתי יתגלה שלא לפרך אמונם ראשית דבר לריך להתחרט בתשובה מקודם על מעשיו ולקבל על ענמו להתנהג בדרך ישרה וכו' עכ"ל.

ובס' אור לשמים פ' תרומה מהה"ק מאפסח ח"ל כי האדם ל"ל תמיד בשמחה ולהרחיק מהענבות אבל לא עאותן שאמרו שאסור להיות מ"ס, ולפיכך אין עומדין בחלות ואין עוסקים בחורה כי יר"אים ממ"ה אבל זה עקר כי אדרבה מהתורם ומנוס

ז' יחלל בכונת הלב מתוך הסידור : יד לא יניח לאשה לילך בינו ובין זכר
 י לא יסתכל בשום דבר שפא : אהר (סס) :
 (עי' ר"ה שער ההבנה סי"א) : מן לא ילך בין שני רברים מסאים (סס) :
 י"א לא יסתכל בשבתה ועוף נוקקין זל"ו : מן לא יניח דבר מסא לילך בינו ובין זכר
 (עי' ד"כ ע"ב) : אהר (סס) :
 י"ב לא יסתכל בבגדי צבעונין דאשה ולא : ין לא ילך בחוך ר"א של סת :
 בבגדי אשתו בשתיא נדה : יך יזהר מגול ואפילו פחות מש"פ בין
 (שס שהע"ז סי' כ"א) : ישראל וא"י ואם גול יחזור :
 י"ג לא ילך בין שתי נשים : יח יזהר סלשבע שום שבועה ואפי' בחיי
 (פסחים דף קי"ח ע"א) : ראשו (ויק"ר סי' ס"ג) :

מגדרות נתן

בא שמחה לאדם ולר"ך לקום בחלות עכ"פ. ב' או ג"פ בשבוע ולהתמרמר על
 השכינה שהיא בגלות ולהרגיל עלמו בדביקות הבורא ואם יאמר אדם איך אהיה
 בשמחה ועדיין לא תקנתי מעשי לזה אמר הפ' שמח זבולן לשון דביקות מי
 יאסיה פעם אחת דבוק בהבורא כפי יכלתו ישמח אפילו כשהוא מבחון וזהו בלאחך
 ועי' זוכה לעוה"ב :

ובס' נתיב מלוותו שציל היחוד שציל הששי אות ב' וז"ל קבלה מהלדיקים שאתר
 סידור אמירת תיקון חנות יאמר פסוקי ה' אלהי אהה ארוממך אודה שמך וכו'
 אורך על כי טרלאת ועוד פסוקי היחוד וקבלת אלהותו ית' אהה הראת וכיולא וחס"כ
 יאמר אין כאלהיו עד תשיעני בנועם ובנינון יפה ויאמר עלינו לשבת וכשיגיע
 לואחטו כורעים יכרע וישתחוה בפישוט ידים ורגלים כמו בר"ה ויה"כ. ויאמר
 בהשתחואותו שמע ישראל וכנ"ל ז"פ יהוה הוא אלהים אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב אלהי ישראל הוא אלהי ואלהי אבי ואליו אני משתחוה וכשיזכה ירגיש אור
 גדול בעת קבלת עול מלכותו ואלהותו ואדנותו ויראתו והאבתו וכשיעמוד יאמר שלשה
 פעמים בשכמל"ז בקול רם יפה אף נעים ויאמר שהוא נועה שמים עד אין עוד .
 ויועיל לו מאד הרבה להנלל מכעס וגאווה וקנאה ורדיפת הכבוד אל אחר אל זר
 אל נכר ויזכה להכנעה באמת השם יזכנו לעבדו בלב אמת וטהור עכ"ל :

ז' בס' ליקוטי יקרים וז"ל בתפלה האדם לובש טלית ומוכתר בתפילין והם בגדי מלחמה
 לשטן ואזור א"ע בגבורה לכבוש ילרו לכיין נפשו להכינה במחשבה טהורה
 לבורא ע"י חרב פיפיות היינו הדיבורים הקדושים מקרבות ופסוקי דזמרי וליקח
 רומח בידו רמ"ח חויבין דק"ש עד שמפיל חיל הרבה מהם ויקל לו לכון נפשו
 במחשבה כנונה בתפלת לשם . להיות המחשבה והדיבור אחד אף שראינו יכול להיות
 בדו"ר עכ"ז עולים דברי תפלות ע"י התקשרות האדם א"ע באמרו הרינו מקבל עלי
 מ"ע של והבנת לרעך כמוך וכולל א"ע באהבה גמורה עם נשמות קדושת הלדיקים
 שצדור שמכיר דיוקנס ויזיר אותם לפניו בעת ההיא במחשבתו שזו סגולה ותועלת
 גדול כמבואר בחס"ל :

ובאמת שסעתי מפה הק' הרב אלהי מ"ה **יהיאר מיכר** ולה"ה . שאמר קודם כל
 תפלה אני מקשר א"ע עם כל ישראל הן עם הגדולים ממני והן בקטנים
 ממני . ותועלת התקשרות הגדולים ממני שע"י תועלה מחשבתי ותועלת התקשרות
 בקטנים ממני שיעלו ע"י ע"ב שמעתי מפ"ק וע"ש שחאריך במעמם של דברים :
ובס' פרי החיים על אבות (מהה"ק ר' אברהם חיים האב"ד זל"אטש"ב . בעהמ"ח
 ס' אורח לחיים עה"מ). אבות פ"ד מט"ז. וז"ל או יאמר הו מקדים כו' שר"ך
 האדם קו ס התפלה לקשר עלמו עם כללות ישראל ובפרט עם אותן היודעין כוונת
התפלה :
 וכמו

כ יוהר שלא להוציא שום קללה מפי :
 כא יוהר מבנים ועצבות ער קצה דאח-ון :
 כב אם יארע לו ח"ו מקרה לילה יטבול
 ויחנע באורו יום ואם אירע לו בשו"מ
 יתענה אחר שו"מ (זו"ס ח"א ד"ס) :
 כג שלא לבטל טבילה מצוה :
 כד יוהר ללמוד בכ"י שיעור גמ' ומשניות :
 כה ללמוד בספרי מוסר ולחזור ולשנות
 ב"פ :
 כו יקרא האגרת הזאת בכל יום :

מגנות נתן

וכמו שקבלתי לומר קודם כל תפלה בערב ובבוקר. הריני שולח הפלתי מ-אן לארץ ישראל ומארץ ישראל לירושלים ומירושלים להר הבית ומהר הבית לעזרה ומעזרה לאולם ומאולם להיכל ומהיכל לקרשי הקדשים ומקד"ק להיכל לבנת הספיר. למקום שההפללו אבותי אברהם יצחק ויעקב עם כל התפלות שר בתי רבינו זכתי מדרשות ויתורים של כל ישראל ובפרט עם בניך היודיים כוונת התפלה וסודותיה ועל כונת זו אני מתפלל ברוד"ר ורוד"ר בשם כל ישראל כך קבלתי מגדולים לומר קודם כל תפלה :

ובס' דודאים בשדה (מהה"ק ר' ראובן הלוי ז"ל האבד"ק דזארנאווי) פ' תלום ח"ל והנה מכה היה כלול מכל נשמות ישראל והוא בכל דור ודור והוא מעלה כל התורה והפלות ומלות של כל ישראל ולריך כל אחד קודם שיחלל או יעשה מלוח שיחשקר עלמו ישראל :

וזהו תקנו לומר קודם תפלה שמקבל מ"ע ואהבה לרעד כמך ויחשקר תפלתו בתפלה כל הצדיקים ובפרט בהפלת הצדיק הכולל של הרור שהוא בחינת משה. ובדאי הצדיק הכולל ג"כ מקשר עצמו בכללות ישראל כי הוא בחינת משה שמסר נפשו בשביל ישראל ובאופן זה יעלה תפלתו שהוא באחדות לפני הבורא י', האחר אמתי :

ב) ובס' עבודת הקודש להג' חיד"א זללה"ה יפורן שמיר סי' י"א אות קפ"ג ח"ל לא יקלל אשמה שהוא מקלל את עלמו כי היא פלגא דגופו וכן לא יקלל שום אדם כי הוא חלק אלוה ממעל כביכול וממלא מגדף כלפי מעלה ח"ו :
 בב) שם סי' ז' אות ק"ד ח"ל מסורת הוא שהרואה קרי ועובד ביום הוא דוקא ומתודה כראוי נמחה המזיק של קרי עכ"ל ועי' בזהר בראשית ד"ה :
 בב) רגל ישרה מערכת ח' תורה כתב ח"ל לריך לחזור על למודו כל לימוד ולימוד ד' פעמים עי' עירובין (ד"ד ע"ב) כיצד סדר הלימוד נכנס אהרן ושנה לו משש פירקו וכי נמלא ביד כל אחד ארבעה פעמים עי"ש והוא מקובל בסגולה לזכרון. עכ"ל :

ובס' רשפי אש (אות ג"ח יכול אפילו תקפה עליו משנהו. כו' (אבות פ"ג) דהיינו עי' התמדת הלימוד שלא בחשקות. תיות כ"כ נתקלקל הזכרון רק שאין לו צד אשם אם אין לו מדרגה יותר. אך יותר טוב להגביר עצמו על לימודו דהיינו שלימוד בחפזה ותשוקה ויטעום נעם התורה כי טוב ולא שיגבור לימודו עליו :
 ושם ב"א ח"ו ז"ל הלומד ילד למה"ר וכי לכאורה עדיין הילד אינו לומד משנה זו. ואם כבר הזקין למה מרפה התנא ידי הזקן והלא יגיע לו עלבות ח"ו. אך הענין כך הוא גם בכל אדם משתכח לה הלומד ילד וכי דהיינו שמסיר מחשבותיו והתארים רעים מלבו. ומתדבק עלמו להתורה אזי דומה לדיו כעובד על ייר חדש שיחשקו דברי תורה כמותו ולבו עכ"ל :

כפי מה שנדפס בס' דרך אמת לתלמידו הרה"ק ר' משולם פייבוש הלוי זללה"ה מזנאריז:

אשחו ובניו וכן בסנחה וכן בסעריב:
 שלא להסתכל חוץ לר' אטוחיו עכ"פ
 בהליכתו לבה"כ וביציאתו ובי"ש בנות
 הבנסת אם לא בהכרח גדול:
 יוהר שרא ילך ר"א בלא נט"י שחרית:
 גם לא ילך ר' אמות בלא צצית:
 לחבר יום וליילה כחורה או כחפלה:
 יוהר לענות אמן על כל ברכה שישמע
 כי א"ל סגדין איתו למעלה:
 שלא להזכיר שם שמים לבטלה ואם
 אירע לו שהזכיר יתירו לו ב"ד של

א קרות בכל לילה ק"ש על ספתו
 כמ"ש בשע"צ ולא יפסוק בין ק"ש
 לבין השינה:
 ב לומר בכל יום חיקון חצוה הן בקיץ
 או בחורף ובשבת וי"ט השיך להם
 אף שלא ישאר לו פנאי ללמוד אה"כ:
 ג לוטר בכ"י אחר חצות כמה סוטורי
 תהלים ואם אפשר לגמור בכל שבע
 מה טוב ומה נעים:
 ד יוהר שלא לדבר טעת קוטו בבוקר
 עד שעה א' אחר התפלה אפילו עם

מנהגות נתן

ג) בעבודת הקודש להנהיג חיד"א זללה"ה. מורה בחלוצע (סי' ג' אות קי"ט) ח"ל ככר
 נודע סגולה ספר תהלים נורא מאוד יזכר לקרות ממנו שיעור בכל יום
 או לפחות בכל שבוע באופן כי משנה זוהר תהלים כ"ד לא יסורו ממנו חוזר חוזר
 אליהם כפי כחו וסימנך זכותם יגן ר"ת זהר כ"ד ותהלים משניות כי הלימוד בהם יגן
 בעולם הזה ובעולם הבא כלי ספק:

ובספר בית אהרן ליקועים מהה"ק ר' אשר זללה"ה מסתאלין. ח"ל קודם אמירת תהלים
 לריך לקשר ח"ע לדוד המלך ע"ה:

ובקונט' רחמי אב אות כ"ז קבלה מן רבינו אלימלך זללה"ה כי האומר ביום אחד
 ג"פ כל התהלים הוא חשוב כמעשים משבת לשבת:

ובם' רשפי אש אות קכ"א ח"ל רבי (הה"ק רי"מ) זוק"ל אמר מי ימלא גבורות ה' לשון
 מוללין מלילות. ר"ל מי ישבר ויפרר הגבורות והדיים מי שישיע כל חלפו.
 שעי' אמירת כל התהלים יוכל לבעל כל הדיים והגבורות שבעולם. ושם (באות קכ"ב)
 ראה שני אנשים שהיו אלל מרן הבעש"ט הק' זוק"ל זי"ע. שלאחד מהם אמר הבעש"ט
 הק' שזכה למדריגה ע"י אמירת התהלים. ולא' אמר שזכה למדריגה ע"י לימוד גפ"ת:
 ובם' מדרש פתח אות כ"ח. ח"ל על כמה דברים שלדיים לאדם כמו פרכה וכדומה
 או על כמה הרפתקאות לזה לומר כל תהלים מרישא לסיפא בלי שום הפסק חפי'
 שלא לומר היה"ר בין ספר לספר רק אחר גמר כל התהלים ופ"א אמר כי הוא מהיכל
 המשיח וכו'. ובקהדמה לתהלים לאסיפת אמרים כ' שמעתי מפי הה"ק הר"מ ח"ל מסאורן
 מה ט"ש קבלה מלדיקים לומר כל מזמורי תהלים בלי הפסק והוא סגולה לכל דבר.
 אמר על זה הה"ק ה"ל שההמון סוברים שהפי' בלי הפסק היינו שלא יפסיקו ביניהם
 בציחה דבור. אבל אני אומר הפי' בלי הפסק שלא יהיה שום הפסק כלל מלבד לפיו יהיו
 פיו ולבו שים צנת אמירתו כל מזמורי תהלים זה סגולה נפלאה לכל דבר:

ז) ובם' בחר משה בראשית ח"ל. שמעתי מארמו"ר המובהק מו"ה בשורם זושא זללה"ס
 שלימד אותי דרך ה' בזה"ל בני חייך בהשכמת הבוקר בהקילך משנתך קח
 בידך הציית הקדושים ותן לנך ודעתך לעיין ולהסתכל בגדול רוממות וגדלות הבורא ית"ש
 ותהא ירא מפניו מגדול היראה והמורא והפחד שהוא אמיתת היראה יראת הרוממות
 ולא כמלות אנשים מלומדה:

ח) עיין מגיא אר"י סימנין א' סק"א. וכר"ח שער הקדושה פי"ז:

ג' ויהי שלא לישבע אפי' באמת ואפי' בחיי ראשו (ס' הסידים ספיר"ה) :

יג' ויהי יודר סהסתכלות בנשים ובבתולת ובאשתו גרה ובבגדו צבעונין של אשה השפוחין בבוחל . ולא ירבה שיחה עם אשה אפילו באשתו אמרו ובפרט באשתו לגרה (ס' חסיד'סקע"ס) :

יב' לא יסתכל בשום ברי' בשעה שנוקקין זה לזה ולא יסתכל בשום צלם וע"ז כי אין מקבלין תפלתו מ' יום :

יד' ויהי ליתן צדקה בב"י כפי השנות ידו ולא יפחות מנ' פרוטות :

יז' ויהי ללמוד בכל יום משנה נמרא :

יח' ויהי לפסוק צדקה קודם זיוג ותיכף בזה היום יתן לעניים :

מגדרות נתן

יד) איתא צמדדש (ויק"ר פ"ז ס"ו ג') ר"ה אמר תרחי אין כל הגליות מהכנסים אלא זכות משניות כו' ועי' עבודת ישראל לפי פרה . וצמדדש תכחומא פ' נח ס"ו ג' וכו' לפי שאין לומד אותה אלא מי שאוהב הקב"ה בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו שנאמר ואתה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך :

ובס' עבודת הקודש (מורה באלבע ס"ו ב' אות מ"ב) לימוד המשנה בקול רם ובג"ר בשפה ברורה אין ערוך אליו וארז"ל שאשר בן יעקב אבינו ע"ה עומד בפסח גיהנם ולכל הלומד משנה מלילו וזהו שאמר הכתוב מאשר שמ"ה אותיות משנה :

סו) ב"י אור לשמים פ' נח וז"ל איתא שקודם היווג יתן האדם לזקה . ופי' הטעם כי המלוה הוא כמו כל המלות שבתור' רק מתמקע עטיו של נחש שהטיל זה ימותו נתגשם המלוה זו והוא קלם מסיפרא דמוחא . ולכן לריך האדם ליתן לזקה בשעת היווג ולזקה תליל ממוח זה זרעו לכס לזדקה וקלרו לפי חסד ובאם שרלוכס שיחיה לכס כנים זכרים תעשו עוד יותר שחתנו לזקה לפי חסד המחסד עם קונו . ובר"ת שער הקדושה פ"ה וז"ל כמה שאמר בזוהר (פ' בראשית דכ"ד ע"א) שאם תטא ושרתה עליו רוח הטומאה אם מוליד בן קודם שיסוב בתשובה אוחו הבן נמשך בו כח הטומאה וז"ל וס"ת בשעתא דבר נש אזיל בחורט קבוע ואמשך עליה רוחא קדישא עילאה ואתדבק ביה ברא דיוליד מניה לעלמא הוא מביך עליה קדושה עילאה ויהא קדישא בקדושה דמאריה כמה דכתיב (ויקרא כ') והתקדשתם והייאתם קדושים וגו' כד איסי אזיל בסטר שמאלא ואמשך עליה רוח מסאבא ואתדבק ביה ברא דיפוק מניה לעלמא הוא ממשיך עליה רוח מסאבא ויסחאב במסאבו דהוא סטרא ועל דא כתיב (קהל ג') מי יודע רוח בני אדם וגו' :

ובס' רב ייבא (תהלים כ"ה) הביא דבריו וכו' וז"ל וכיון שלשה"ר ע"ז ג"ע ש"ד רגילים ומזויים בבני אדם ואינם עושים תשובה נמשך אותן עבירות גם על זרעם שגם זרעם עושין אותן עבירות ועי"כ אינם זוכים לירבק בשכינה אבל איש הזכה שירוהו מן השמים ליזהר מאותן עבירות נמלא שגם בניו ממילא מזהרים באותן עבירות וזוכים לירבק בשכינה וזה נפשו צנוט תלין וזרעו יירש ארץ ארץ עליונה עכ"ל :

ובר"ח שער האהבה פ"ט לריך קודם שיטעה היחוד והוא יאמר בפיו ויולא בשפתיו דבר זה או מלוה זו אי עושה לייחד השכינה עם קודשא ב"ה וכיון ציחוד יאקדוקי' וכיון שבה תפעלה מהגלות וכו' ובזוהר (תזריע פנ"ח) ח"ר אלעזר בכל עובדיו דבר נש ליבעי ליה דלחוי כוליה לשמא קדישא מאי לשמא קדישא לאדכרא בפומיה שמא קדישא על כל מה דלחוי עביד דכולהו הוא לפולחניה ולא לישרי עלוי סטרא אחרא בגין דלחוי זנין חדיר לגבי בני נשא ויכול לאשראה על הדיא עבדתא עכ"ל כו' . ונאשר בתחלת הששים יאמר בפיו שהוא לעבדתו לשם ה' והכוונה לייחד כדפרשתו הרי בזה מסלק כל תימונות שלא

מזו יותר שלא יתפלל באותן הבגדים
שמשמש סמטרו למבול חמיד אחר
היוונ ויתענה ביום שראה ח'ז קרי :
ין יותר בגמ' לפני היוונ ולאחר היוונ
קדם השינוי ;

יח יוהר אפילו מגול עבוס בשוה פרוטר
ואם אינו יודע למי גול יעשה צרי
רבים מהגזילה (וע' ספר חסידים סימן
שצ"ה ושצ"ט ענין גורא ונרוץ מאוד
המאסף) :

מגדנות נתן

שלא תסרך באותה המלוה כו'. עוד שם ועל דא מאן דבי בנין כד שארי למכני בש
לאדכרר דהא לפולחנא דקוב"ה הוא בני בניו כו'. דכתיב (ירמיה כ"ב) הוי בונה ביתו
בלא דק. וכדין סייעתא דשמיא שארי עליו וקודשא ב"ה זמין עליה קדושתא וקארי עליה
שלוס הה"ד (איוב ה') וידעת כי שלום אהלך מהו ופקדת עך הא חוקמיה אבל ופקדת
לאפקדא מלה בפומא כד איהו בני וכדין ולא חטטא כתיב עכ"ל כו' ונמלא מקיים מעשה
דיבור ומחשבה שהוא כנגד ג' שמות יצ"ק עכ"ל :

ובם' אור ישראל תיקומים תיקון ו' ח"ל כי בודאי לריך האדם לעשות אלו ג' דברים
לאשמו אלא שיהא בכונה שיטעה בזה מרכבה להקב"ה ושכינתא . ועי' בר"מ פ'
הלא במאמר כי ישבו אחיס במ"ש ובג"ד ויהי ער כו' עיי"ש דבר נפלא . ושם בתיקון ו'
לייחדא צבת זוגייהו בשאלי . כ"ב כי האדם ביחודו לריך להיות מרכבה לזו"ן ליחוד עליון
כמ"ש בר"מ פ' תלא במאמר כי ישבו כו' עיי"ש ושם בתיקון ט"ו ח"ל ח"ש ודא אשה כי
תזריע וילדה זכר ר"ל מכי מזרעת לה יהיה בוונתה כ"א למילד זכר לעבודת השי"ת ויהי'
מרכבה ליה"ו . והגם שלפעמים הוא רק לקיים עונה מ"מ יהיה כונתה ליחוד זו"ל ולהיות
מרכבה ליחוד עכ"ל :

ובם' משנת חסידים מס' השכיבה (פי"א אות ו') המשמשים יזרוו שתייה המטה ראשה
למזרח ורגליה למערב בסוד יסוד ומלכות ויהי ה יד שמאלו לאפון העולם בסוד
הגבורה ויד ימינו לדרומו בסוד החסד . וכן אם נתעורר משנתו בקושי האבר לא ישמש
בקשוי הוא כי הן אשר יוליד או יהיה בן תמורה ממש ואף אם תהיה אשתו מעוברת
כבר . הוא מוליד רוחין וסדין . וכל המשמשים יזרוו מאור אפילו נשותיהם מעוברת כבר
או מניקות שלא ישמשו במקום שאור הגר עובר דרך שם אלא יהיה מסך עב לפני הגר
שלא יעבור אורו כלל שאם לא יענה להתג'גל בעו לפי שגורם שיהיו בניו אשר יוליד או
שכבר מלדו . וכפי"ס או בכחורתם או לעת זקנתם . שלא ישמשו אחרי לאחס מביית הכסא
אלא אחרי שעה ושלא ישמשו בגלוי הגוף כי מלאך אחד הולך לראותם ומענישם על זה
אלא יכסו אף ראשם בעת התשמיש . ואחר התשמיש לא תניק האשה המשמשת את בנה
עד כדי הילוך שני מילין או כדי הילוך מיל לפחות אם ה:ער בוכה עכ"ל הזוהר הזוהר :
ובם' מגיד תעלומה ברכות דכ"ח . להגה"ק מדינ' ח"ל הנה מלטרך האדם עכ"ל ליתן
הודאה להש"י בכל לשון שהוא מביין על ההנאה שברא . וכ"כ כבוד מחו' הה"ק
המקובל מהרצ"ה מודיעטוב זקוק"ל בספרו סוד מרע למד שם דעת לתלמידיו שגם קודם
היווג יתנו הודאה להש"י בכל לשון שיראו על ההנאה שברא והו לא ימעלו בקדוש (ואפי'
בעניי עלמי אמונה עול לכל דבר הגאה שלא ניתקן ברבה ירא שמים יראה לחייב א"ע
בברכה שהכל ג"כ שון בשתיית איזה משקה וכיוצא . ויאל י"ח גם על ההנאה האת
שאין עליה ברכה דעל כולם אם אמר שר"ב יאל :

ובם"ס מדרש פנחס אות כו' . כליל עונה אם אפשר ללמוד מקודם בראשית חכמה או
בשליה מה טוב ואם א"א עכ"פ ליישב א"ע ולהתפלל לפני השי"ת שחכהו לעשות
בקדושה מיה"ר שילא עבלית קוב מהמעשה ולא כיגע לריך ח"ו וכנ"ל :

יחד יורג שלא לכוּיש אפי' לרשע מפורסם :
כ יורג לישן בשלית ציצית ובקצת סלבושו;
כא יורג ללמוד בכל ילילה קודם השינה
 או באגדה או בווהר הק' ;
כב לא ילך בין שני נשים ולא יניח אשה
 לילך בינו ובין חברו ולא ילך בין
 שני מיני מסאים ;
כג נזהר סרכילות ולהיר' וליצנות ושקרים
 ודברים בשלים ומכעם, ומעצבות

יחיק עוד קצה האחרון :
כד להתפלל מתוך הסידור לצד הכותל
 ובכוונת הלב ויורג לענות אמן הישר'
 בכל כוח וכוונתו. ושלא לדבר בבה"ב
 בפרט בשעה שהציבור מתפלל ;
כה יורג סחילול שבת אפילו בדיבור ;
כו יורג שלא לאכול בלילה דברים
 המרבים זרע המזכרים בשל"ה ;

מנגנות נתן

(ימ) עיי' עבודת ישראל אבות פ"ד מ"ג שהאריך בזה. ועי' בזה ס' בראשית דקס"ד ע"א;
 (כג) עיי' בר"ם שער הקדושה שהאריך מאוד בכל פרטי הדברים בעמיתם אלו, ובספר
 חיים ומסד להיקר' ר' חייקל מאמזרזא זלל"ה ח"ל מדת של תורה וכעס יראה
 לשכר לגמרי ואפילו של מלוא ואפילו הדבר הרגש אפילו בהפסד ממון גדול אז הגאה
 לא יכעס כלל אפילו בפה ובה יעורר עליו מלמעלה אהבת הבורא עכ"ל ; ועיי' בר"ם
 שער ענוה פ"ה ; וכונתם מגדים פ' יתרו ח"ל גם יתחלף דאורייתא לריך ליהודי שלא
 יוסף אפי' כ"ש מכדי התלהבותו מלד התורה והיראה. כי התוס' לכיבתו ע"א הוא והזהיר
 על הוספה אלהים אחרים נוסף ע"פ זעמו בשביל התורה והזן מאוד ;
 (כד) גם' באר מים חיים פ' בחוקמי בשם האר"י זל"ה בפירוש אומרים המהפלה לריך
 שיחזיר פניו אל הכותל כי כותל הוא כ"ז ח"ל ורומז אל יתוד השמות הוי' ואלהים
 כי כ"ז הוא חושבן הוי"ה וח"ל הוא מספר ה' פעמים אלהים. והמהפלה לריך שיחזור
 פניו אל היתוד הזה לשים כוונתו ליתוד השמות הללו יתוד גמור להמחיק הדיעים בחסדים
 לאכללל שמאלל בימינא עיין בדבריו :

ובם' כתר שם טוב (דע"ו) ח"ל הנשמה אמרה להר"ב ר' ישראל בעש"ט זלה"ה שמה
 שזכה שנחלו אליו דברים עליונים לא מפני שלמד הרבה מהכת ופוסקים רק
 משום תפלה שהיה מתפלל תמיד בכונה גדולה משם וזה למעלה עליונה ;
 ובם' פורת יוסף (מהגה"ק בעל תולדת יעקב יוסף) פ' בראשית ח"ל אלא התורה רמזה
 לנו רמז מוסר בכללות עבודת ה' ועשיית המלות הן שופר וסוכה ופסח ותפילין
 וכיוצא שם בכל אחד עובדא ומלולא ורעותא שהוא המחשבה וכונת המלוא והתפלה היא
 רבא וטורא ולא כל אדם גם מבני עליה יודעין חלק מאלפי אלפים חלקים שכונת אנשי
 כנסת הגדולה בכונת התפלה והי"ה בכונת המלות ובאמת לורך גדול יש לכל א' מישראל
 בכל א' מן ג' בחי' הר"ל כי מן המעשה המלוא נעשה לבוש לנשמה בג"ע התחונן ומן כונת
 המלות נעשה לבוש לנשמה בג"ע העליון לכך עלה היעולה לכלול א"ע וכונתו הן בתפלה
 [אין] במלוא או בכונת אכילתו בחול ומכ"ש בג' סעודות בשבת ישתף כונתו עם שאר
 שלומי אמוני ישראל יודעין כונת התפלה והמלוא ועל סוד כונת אנשי כה"ג וכיו"ב ח"ס
 שבי' האר"י ז"ל קודם תפלה לריך לומר ואהבת לרעך כמוך לקיים מי"ע כפי שיוכלל תפלתו
 וכונתו עם היודעין ליתוד מדות העליונות ודי בזה עכ"ל :

ובם' נוסע אלימלך פ' וישלח ח"ל דהנה כפי הנהגתו של אדם כל ימי השבוע ימי החול
 במחשבות טהורות בתפלה אזי בש"ק נחמספה בו קדושה יתירה יותר ויותר וכך להיפך
 ח"ו אם הולך שוכב בדרך לבו במחשבות זרות ומעורבות אזי ביום השבת כל המחשבות
 של ימי החול במחשבות חזן ופיגול וח"ו נסתמים שער התפלות מלעלות תפלות ישראל
 דהיינו

דהיינו שטומדים על פתח השערים העליוני' ומעבדים את חפלות שאר ישראל וזה שהסוהר אוחס הנביא ולא תוליוו משא מבתיכם ביום השבת דהיינו המחשבות זרות שהם כמשא גדול ועוזרים לפניו ביום השבת מחמת שחשב בהם כל ימי החול. ותבירו אוחס בשערי ירושלים דהיינו שלא תבירו אוחס החפלות המתפללים במחשבות זרות בשערים העליונים ועומדים על פתח השער ומעבדין חפלות ישראל לעלות דרך השערים. ואיך לא יעלה מורא על ראשו וחרדה גדולה. בלב האדם השפל עד היכן גורם בעומו לו ולאחרים עכ"ל וצ"ל לך כו"ל אמלא האדם הרואה ששהא חפלתו נשמעת לריך לכוון כאלו הוא מתפלל בא"י ובית המקדש בני ומזבח על מכונו ובהיכלו והרי הוא כאלו דר עתה בא"י ועי"ו הוא בא לבהירות ודיקוק גמור להתפלל בכוונה שלימה ביראה ואהבה כאלו עומד בבית קדשי קדשים :

ובם' כשא המלך בהקדמת תיקויי זוהר ד"ג וז"ל לכן ירא שמים משייח תפילין לא ישיח עד אחר וצא לליון גואל :

ודע שכל אלו התנהגות להאזהרות הם תיקויי הברית כמבואר במ' זרע קודש להגה"ק בעל ויקהל משה. ובם' הקדוש יסוד יוסף. ובעה"ק חלק ציפורן שמיר להגה"ק חיד"א ובם' למח דוד מההגה"ק ר' דוד זללה"ה בהה"ק רבינו זבי אלימלך זללה"ה האבד"ק דינוב כ'. וז"ל אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלנו מאד (ההלים ע"ח) ע"ד המעשה המקובל בימי הקדוש רמ"מ מרימנוב זללה"ה. אשר באו נפשות ישראל מעולם העליון לפניו בקובלנא אשר הה"ק המגיד מולאטשוב זללה"ה הוא למעלה בראש הצי"י. ומאד מחמייר בעון המקרה ר"ל על כי קדוש וטהור היה מיחיו ולא טעם טעם חטא זה. והעילו בצקשיתם ונתמנה אחר תחתיו ומזרו לפניו לאמר לו יישר כחו. כי הקילו מעליהם. כי העון הוא לפי הדור וזהו בצקשיתו שהעונות שנתשבו בדורות הראשונים אל יזכרו לנו. כי המה היו גדולים במדרגתן אבל אנתו דלנו מאד ולפי קטנות המדרגה תקטן העון עכ"ל :

ובם' אהב ישראל פי' וחי כ' וז"ל ועל פגם הברית תקנו קדמוניו ז"ל להתענות ולעשות תשובה בימי פרשיות של שובבי"ם כידוע מספה"ק כו' עכ"ז מי שנוגע ביראת ה' בלבבו לריך להתאמן בכל יכלתו ולעשות תשובה ע"ז התע"ה כי גדול הוא מנבוא. ובפרט בימי פרשיות של שובבי"ם המהוגלים לכך. ומהראוי לומר ברכת תקע בשופר גדול בכוונת הראויים כמבואר בסידור האריז"ל גם היה"ר הכתוב שם קודם חתימת הברכה והכל ביראת ה' וברעותא דלבא ועיקר התשובה הוא ע"י תורה ותפלה ונדקה. כאו"א לפי יכלתו ובפרט בלימוד תורה שבע"פ ולזכר הלכה בליבון וזיכור יפה בזה הוא מקבץ חלקי הטוב והניצויץ קדישין מזכר אותן מתוך הקליפות להוילא בלעם מפייהם בסוד חיל בלע ויקיאנו וחו עיקר התיקון של פגם ברית כי לימוד תורה שבע"פ בכוונת הלב וזיכור שמו יתברך הנכבד והנורא וכו' יעו"ש. יה"ר שמחה לעשות תשובה שלימה וצא לליון גואל במהרה בימינו אמן :

התנהגות מזה"ק ר' דוד הלוי מ"מ דק"ק סמפעאן, חתנא
 דבי נשיאה חבניד הק' רבינו ר' יחיאל מיכל זצלה"ה .

- (א) בקומו לא ידבר דבר חול בראשונה (ה) לא יסתכל חוץ לר' אמות בשעת
 רק ראשונה להודות לה' :
 (ב) לא ילך ד' אמות בלי נטילת ידים (ו) יאמר אמן על כל ברכה ששומע אפילו
 ותיכף אחר נקיין יאמר ברכות ותיקון מקטן וזכר כמו :
 תלות ותהלים כמה קפויטלך : (ז) יאמר אמן יהא שמיא רבא בכל כמו
 ילמוד שיעור ספרי מוסר וישנה ארבעה וכן קריאה שמע וקדושה :
 פעמים : (ח) התפלה תהי' בקול רם בכל כמו :
 (ד) יתפלל מתוך הסיודור ובמקום קדוש (ט) קודם התפלה לא ידבר כלל דברים
 ובמנין : אחרים וגם אחר התפלה שעה אחת :

מגדנות נתן

(א) ראינו ללמדור"י הה"ק מו"ה אלימלך זוק"ל כי תיכף בעת שיעור משנתו אז
 בקול רעש גדול היה מדבר אל לבו והומר על נפשו איך לך כי כלל הזמן
 בשנתך וכו' יעו"ש (ס' מאור ושמש פ' תל"א) :
 (ב) אמירת תהלים תיקון לחמא ז"ל ושמירת שבת כהלכתו גם כן תיקון לזה . ורמז לזה
 "ואלה שמות" בני ישראל "הבאים ר"ל שהם הנשמות שהם בשבי' אלל לילית
 ונאללים מסוד יהוד' כדודע ר"ח פסוק זה ו' שבי"ה וס"ת תהלים "את" יעקב "איש ס"ת
 שבת שהוא תיקון לחמא זה . (אור הגנוז להגה"ק ר' ליב הכהן זללה"ה פ' ויחי) :
 (ג) במ"ם חיים וחסד להגה"ק ר' חייקא מאמדור וז"ל הרשע לכל הספרים הוא הזוה"ק
 וס' ר"ת אשר חיבר איש לדיק וקדוש אשר כל רואה בו יראה שהקב"ה
 משתעשע עמו בג"ע כי בודאי דבריו דברי רוה"ק ושרתה עליו שכינה :
 ובעבודת הקודש להג' חיד"א (מורה באזכע ס' א' אות י"א) ילמוד ספרי מו ר תדיר
 ואשריו מי שיקבע לימוד בס' הק' ר"ח ומשם יכיר פחיתות מעשיו
 ותוקף חיובו ויוס יוס יתבונן בעניניו :

ובהתנהגות לה"ק ר' אשר מסטאלין זללה"ה אות י"ז יזהר ללמוד קודם השינה ר"ח
 הגם עמוד א' רק ישנה וישלש ויזכור . והעיקר שילמוד לעשות ולקיים כי
 הלימוד ואינו מקיים מוטב לו וכו' :
 ובס' אמרי קדוש (לה"ק ר' אורי מסטרעלינסק ח"ב אות י"ט) שמעתי שזה ללמוד בכל
 יום בס' ראשית תכמה ולא יגרע יום אחד עכ"פ איזה שורות כאומר תהלים שאין
 גרעון . ואמר שאם נוהר בזה ימלא בר"ח פלאי פלאות לתיקון הנפש בדבריו וגם ללמוד
 גמרא בעיין :

ורבינו הק' בנעם אלימלך התנהגות אות ד' . כ' ח"ל ויעסוק באימה ויביראה באימה ספרי
 מוסר בכל יום בר"ח ושל"ה וס"ה . ובמדרש פנחס (אות ו') ח"ל הוכיח את העולם
 ללמוד ס' ח"ה והלכות דעות להרמב"ם וס' הישר לר"ם וס' של"ה : וס' אות כ"ג שיבת
 מאור את ס' הישר לר"ם . וראיתי כי רבינו הק' מהר"י מנעסכ"ה היה מחבב מאד הלימוד
 בס' של"ה והרמב"ן הק' באגרת לבנו (היבא בר"ח שער ענוה פ"ו) ח"ל וכאשר תקום מן
 הספר חפש באשר למדת אס' יש בו דבר שהוכל לקיימו ופושט במעשיך בזוקר ובנע"ר
 ובזה כל ימך יהו בשמחה עכ"ל :

(ח) ברבר נעם אלימלך פ' בהעלוהך . ח"ל הגה המלח"ה הממונים על התכלה הב
 מע"ין

מעלין את חפלה ישראל לפני הקב"ה ועושים עטרה על ראשו (שמ"ר פכ"א אות ד') והיא לריכין להבחין בין חפלה כשירה ולולה ובין חפלה הנמצא בה מחשבת פסול חלילה כי חפלה זו לא חפלה לריח יחיה לה' וכו' שזה נחן להם הש"י שיריחו בהחפלות בא"י: בחי' החפלות והיינו האדם המשמר עלמו מכל דבר רע כל היום מחניפות וסקרים ולינטט וכעס וגאווה ושנאה ותחרות ומשאר דברים המפסידים העבודה ולזה הוא עוסק בחורה ובג"ח ובעסק המלות והיה כאשר יבא אותו האדם להתפלל אזי כל הבחי' מאחיה מלות שעשה נוחת בו ריח טוב בהחפלה היא כמו שהחפלין נוחתין ריח טוב בהבשיל וחלילה להיפך נוחת ריח רע בחפלה. וה' ולאכיס הם המקבלים החפלות הם מרימים באוחה חפלה ובחינת כל מלה ומלה יש לה ריח לעלמה וכן כל חטא ועון יש לה ריח לעלמו ועל ידי זה יודיעין המלאכים להבחין בהחפלות. ושם בפ' שלח וז"ל ע"ד דאיתא בספרים שהחפלת בכח הוא משבר עי"ז המסך שמדיל :

ובס' מאור ושמש עקב חז"ל שמעתי מאדמו"ר בויניא קדישא מו"ה אלימלך זנוק"ל שאמר שאין מתפלל ע"פ הכוונות ומה שמתפלל בסידור האר"י ז"ל הוא מפני שהשם הוי' נכתב שם בכתיבה חמה והוא ענין גדול. וכ"כ בגלגלים חז"ל אכן בזמנינו זה לא יתכן לאדם לכוון כוונת החפלה המבוחרים בידינו בסידור האר"י ז"ל הן מסוף הכתב והן ללמדם ולכוונם בע"פ. וכן שמעתי מאדמו"ר ה"ק האלהי רשכב"ה רבינו אלימלך זנוק"ל לבל יתשוב אדם מתעבות ותעבות כוונת השמות רק יקשר נגלו ונסתרו שהוא נפשו ורוחו וגשמתו בא"ם ב"ה :

ובפ' ואתחנן חז"ל ונ"ל דהנה האדם מחויב לזכך את עלמו בהזדככות גדול אבל עיקר הזדככות הוא על ידי חפלה בכוונה והוא העיקר עבודת גדולות הללו שיהיה החפלה ביראה ואהבה רבה ועל ידי זה יכול לבוא לידי מעלות גדולות ורמות ולידי מדרגות גדולות וכו'. אבל העיקר הוא להתפלל עם הציבור דוקא הנם שמתפללים במהירות או באריכות מחויב לדחוק א"ע להתפלל דוקא בציבור ולא ביחידות ואז יוכל לבוא לידי מדרגות גדולות וכו' יעו"ש :

ובאגרת הרמב"ן הנ"ל חז"ל והסר כל דבר מלבך בעת החפלה והבן לבך לפני המקום וחשוב הדבר קודם שתזיאתו מפיך וכן תעשה כל ימי חיך בכל דבר ודבר ולא חטא. וזוהו יהיו כל מעשיך ישרים ותפלתך זכה וברה ונקייה ומכוונת ומקובלת לפני המקום :

ובס' חסידים ט"ו קנ"ח חז"ל ואל תרוץ דבריך ואל תמהר להוציא דבריך מפיך ואם תלטרך לפרנסה אל תשים לבך רק לאוחה ברכה כמו לברכת השנים או אם יש לך חולי אל תשים לבך רק לברכת חולים מפני שאומרים עליך למעלה זה פלוגי סבר שאינו לריך אלא לראת לבך תכוון בכל הברכות שהרי שמונה עשר יראת ה' להיות לפניו ביראה על כל הברכות ואל תשים כוונת לבך רק לבקשות כי עיקר הכוונה לברכות ולשבת שכן אמרו יכוון בכלם ואם אי אפשר יכוין בברכת אבות או בברכת הודאה שאם תכוין רק בבקשה אז יהיה למעלה שוטים שאומרים אין ראוי לקבל חפלות שבכבוד המקום אינו חושש לבקש בכוונה ודרך חתונות כו'. לכן טוב להתפלל ולכוון בשמחה ובכבוד להקב"ה להתפלל בכוונה שלא תדבר עם אדם קודם שתעמוד בחפלה וכו' יעו"ש דברים נוראים מאד נלרכים. ובר"ח שער הקדושה פ"ד חז"ל עוד לריך לזאת שלא לדבר בעוד שש"ן חוזר חפלה שמ"ע ופ"י בד"ח אלא יכוון לענות אמן על כל ברכה וברכה ויהיו אמיני למה שש"ן יוליא מפיו יעו"ש :

ובמדרש פתחם (אות י"ז) מאד הזהיר את בניו להתפלל להש"ת בכל עת ורגע רבש"ע נתיי דרך אמת ופ"א שמעתי ממנו שכל חפלה שאינו מתפלל בשם כל ישראל אינה חפלה עכ"ל :

הנהגות טובות

- (י) יקצע עמים לתורה מקרא משנה וגמרא
אם יכול ואם לאו יאמר תהלים ומעמדו:
(יא) הן שלך לך ולאו שלך לך יעבה משא
ומתן באמונה :
- (יב) יברך ברכת הנהנין בכוונה כדי שלא
יהנה מן העוה"ו רק שיתן לה' חלקו
בברכתו בכוונה קודם האתו מן העוה"ו :
(יג) וכן יברך ברכה אחרונה בכוונה :
(יד) יתרחק מגזל ומגניבה אפי' שזה פרוטה
אחת של א"י :
- (טו) יזהר בגטילת ידיים לאכילה בבשרות
ויאכל בנאות פנים לפני השי"ת ולא
כדרך זולל וסובא :
- (טז) לא ישחה משקה המשכר אם אינו נקי
מהאוח אפי' הנקי ישחה מעט ולא
ישתכר :
- (יז) יזהר במים אחרונים ולא יפסיק רק
מאד מאד :
- (יח) יקפץ יברך ברכת המזון בכוונה בק"ר:
(יט) יזהר בלדקה לפי יכלתו שיהיה לו כים
מיוחד ללדקה ויפרוש מעשר מקרן של
לכים הזה ואח"כ יפרוש בכל פעם מרווחים
שלו אחר כל האולאות ויתן גם לכים הלדקה
שלו ולא ישחטם בזה לענשו כלל רק בכל
עת שלטערך ליתן לדקה לעניים או לתלמידי
חכמים או לביקור תולים וארץ ישראל
ופדיון שבויים ותלמוד תורה יתן הכל מזה
הכים :
- (יט) קודם האכילה יפרוש פרוטה ללדקה :
(כ) קודם התפלה יתן פרוטה ללדקה והכל
לכים הלדקה :
- (כא) קודם הזיווג יפרוש פרוטה ללדקה
לכים הזה והכל יעשה לשם שמים :
(כב) יתרחק מגאווה מאד ומכעס ומקפדנות
מאד מאד :

מגדנות נתן

- (י) בם' רשפי אשר אוח מ"ו ח"ל כשמתחיל לדבר בד"ת או תפלה ולא ימלא רחמי ויע
ידע בגפשו כי לא טוב הוא. ובס' אור ישראל מהמגיד הקדוש מקאמוץ תיקוני
זוהר תיקון כ"א ח"ל. וזכרו את האלה שכל עולם הגם שלומדים חורה אין לומדים
להיות יודעים איזה הלכה על בזריה לקיימה וכו' זה גלות התורה שאין לומדים אלא
בדרך לימוד [ועי' רב ייבי על תהלים כ"ט]. אם יתחיל אסרו חג של סוכות וילמוד פרשה
אחת של נביאים ואחת של כתובים ופרק ומחלה משניות ושלשה דפין זוהר וזהר כך
תיקונים וזהר חדש וז' דפין גמרא בכ"י יעשה סיום על כל ה"ל במשך שנה ועי' יסוד
ושורש העבודה שער ו'. ובנתיב מאותך שגיל התורה ח"ל ורלוי לקבוע ענמו ללמוד חמש
דפין בזוהר בכ"י והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש וכו' ולכן נתן מרן האר"י ז"ל תיקון
לבעל השובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכ"י וכן נהג רבינו הק' מו"ה לבי ז"ל :
(יג) רבינו מהרמ"ו ז"ל בס' נגיד ומלוה כ' דנריך לזהר מאד בברכת הנהנין לברך
בכוונה כי לפעמים כשאוכל איזה דבר וכו' איזה בגבול והוא רשע גמור כו' יכול
לחזק האוכלו ולהפכו לרשע כמוהו אם לא שיכוון מאד בברכת אותו המין עכ"ל. כי תפלה
רבינו הק' המגיד ממעזריטש ז"ל הזהיר מאד לכוין בבהמ"ז יותר מתפלה כי תפלה
דרבנן ובהמ"ז דאורייתא (תולדות אהרן שופטים) ובס"ס מדרש פתחה להתורות
בכל פעם קודם אכילה ולומר רבש"ע זכני שתיה אכילתי בקדושה ותיה כונתי לש"ס
ותילני מאכילה ושתייה וטורם שלא לש"ס להפסיק באמנע אכילה ושתייה ב' או ג"פ להסתכל
בספר או לחשוב ממה שמע וכ"ל בענין זה ולהתפלל בכל פעם במחשבתו רבונו ש"ע
למדתי לעשות רלוך והילני מילר הרע :
- (יח) ברתנאגרות שבס"ס אגרא דפרקא אוח כ"ט וז"ל לזהר בנתינת מעות מעשר וכו'
הקלנו בדבר לפרוע ממנו חובות כשייכים ממכר כי פריעת ב"ח מזה
וכן לפרוע ממנו נדרים ונדבות :
- (כב) בס"ס ליקוני רמ"ל מרבינו הק' מסאסוב ז"ל. הוילים מדריך פשעה ויעינותוים

(לו) יזהר בקריאת שמע על מנתו בנסח שטרי לון ולא יפסיק בדברים רק יישן תיכף :

(לח) יזהר מואד שיהיה לו כמות מיוחד' לזיוג כי בכמות הזיוג א ור להתפלל: (לט) יזהר בנטילת ידים קודם הזיוג וחרר הזיוג היה והוא :

(מ) הזיוג יהיה בנענה שלא ישמע אדם ולא ישייב לחור הכר :

(מא) יי שובל לזהר שיהיה אחר חלות כן יעשה יבזופן בלמוד קודם ולא יהרהר כדי שלא יבא לידי עומאה :

(מב) מי שיוכל לעשות גדר וסוג שלא יבא רגיל אללה כתרנגול קדוש יאמר לו :

(מג) בשבת מזה מן המוכתר רק יזהר למאד מעומאה :

(מד) יריגל ענמו באנא בכת אחר הזיוג קודם השינה הוא והוא תמיד בכל לילה תרגיל ענמה באנא בכת :

(מה) ירגיל ענמו בטבילה תמיד וחיוז בעת השומאה אחר הזיוג :

(מו) בע"ש ועי"ש ובשבת ויר"ט גם כן טוב הוא לטבול :

(מז) בעת ההענית על עבירות יטבול בפעם אחד ארבעה עשר טבילות על עבירות חמורות ועל עבירות קלות ארבעה טבילות ולעברה סגי בשני טבילות :

(מח) על הולאות זרע לבטלה במזיד פ"ד תעניות ועל משכב זכר רג"ל תעניות ועל הרבה כעמים שלשה פעמים רג"ל תר"ט ועל הרבה פעמים הולאת זרע לבטלה שלשה פעמים פ"ד רכ"ב תעניות ועל עריות לכל אחד מפורש וישאל תמיד

(כג) יתרחק מלמ"ר ושקרים וחטופה ומלשינות ולגנות וגם מדברים בעלים ופשיטא מניבול פה ואפי' בין איש לאשתו :

(כד) מאד מאד הוי שפל רוח ומתארתו נגדו תמיד יהיה :

(כה) יתרחק ממשלוקת ומסנאה וחרדות : (כו) ידבר עם הבריות בקול נמוך כדי שיהיה בהנענה תמיד :

(כז) כל מה דאפשר בהלגע לכת עם השי"ת ומה שא"א בהלגע יעשה בכרכוס רק יזהר מפניות רק לש"ס .

(כח) לא יסתכל בשום דבר המביא לידי הרהור לא בערותו ולא בערות חבירו ולא בנשים ולא בבגדיהם ואפי' כשהם על הכותל :

(כט) לא יסתכל בבהמה או תיה ועוף בשעת זיוג :

(ל) לא יסתכל בזורת אדם רשע : (לא) אם רואה חיבת איש ואשתו לא יהרהר בזה :

(לב) לא יסתכל על מטה המיוחדת לאיש ואשתו :

(לג) אפילו באשתו לא יסתכל במקום הסורף ובמקומות המכובס כדי שלא יגרה ילמ"ר אנפשי' ויבוא לידי הרהורים :

(לד) אסור להסתכל באשתו כשהיא בעת נדחה ואפילו הדיבור קשה אז מאוד לכן ימנעו בכל יכלתו הדיבור עמה :

(לה) אפי' בעת טהרה לא ירבה דברים ובאשתו אמרו ק"ו באשת חבירו :

(לו) קודם מנחה לא ידבר חיי שעה קודם רק ילמוד ומתוך דברי תורה יתפלל :

מגדנות נתן

יתענו את גופם בזמנות ומקוואות קרים מאוד . ומה תועיל בעיטיך אם איך יודע למה אהה עושה כן ובשביל מי אהה עושה . אם תכבוס כעסך הלא טוב לך מאלף תעניתים אם אהה שומע חרפתך ושוחק הלא טוב לך מיהלף עיניים עכ"ל .

(מג) דמצינדי הק' מעוריסך זל"ל בספרו מן אברהם בשלח וז"ל לקדש עלמו בהיחוד חיוג שבין איש לאשתו שלא יכיון למלאות תאוותיו ואך שיריה כל כוונתו לגרום יחוד וזוג העליון וכמו שאמר לי אהמו"ר זוקללה"ה שהיחוד התחתון שבין איש לאשתו הוא רוגמת יחוד העליון שבין ז"ל ויקב"י שהוא סוד יחוד הוי' ואדני . ולכן נריך האדם

- לתלמיד חכם או יראה בזמם' תשובה : (נו) מאד יתחבר תמיד למקום יראים ולמקום שאין מדברים דברים בטלים ויתרחק מהפך כולם :
- (נא) לא יתבייש מפני המלטיגים : (נב) לא יבייש טוב אדם :
- (נג) מאד מאד יתרחק להתחבר עם פועלי און ובעלי מדות רעות ובתי כנסיות של עמי הארץ :
- (נד) תמיד יהיה מן הנעלבים והיוסם עולבין שומעים חרפתם ואינם משיבין :
- (נה) גם יתרחק מנוני ביה רניל עמו בעצירה ולא ידבר עמו במקום מיוחד או במקום אפל ואדברה ירגילו עלמם להוכיח זה את זה לכפר על אשר הרשיעו :
- (נז) גם בפני עמלו לא ילך לטייל בגנות ויערים ואלל הנהרות :
- (נח) לא ישיט ידו בשום אופן למקום אבר הברית בסתר ובגלוי אפי' ע"י בגד :
- (נז) מאד יתחבר תמיד סדר המדות האלו בכ"י שלשה פעמים חק ולא יעבור ויותר טוב שיקרא בשחרית פעם אחת ויחקה בקומו ואחר התפלה קודם יציאתו לשוק ואחר תפלה ערבית :
- (נט) יפספש תמיד בצמטשו ועל הכל יעשה תשובה ויתפלל להשם ית' שיעזרהו על הכל :
- (ס) מאכילה לחרים אם יהיה בלא אכילה ושהיה עד למחרתו בעת הזאת יעלה לתענית יום :
- (סא) מאד יהיה זריז לכל דבר שבקדושה :
- (סב) לא יהיה עזב רק בשמחה תמיד רק לא בשחוק וקלות ראש :
- (סג) לכל דבר חנוני יהיה עלל מאד אז תלך לבטח דרכך :

מגדרות נתן

האדם לקדש עצמו בשעת מעשה ויהיה כל כוונתו לגרום יחוד העליון יחוד הוי' ואדרי וזו יהיה היחוד ההחוק שלו דוגמת יחוד העליון . וידוע שיש בהדבר רמ"ח איברים ואלל הניקבא יש רכ"ב איברים רמ"ח ורכ"ב בגימט' ח"ק וזה מרומז בס"ת של לדיק אמ"ח שהם ת"ק ומרומז שעל ידי ההתקשרות מה שיקשר האדם א"ע להלדיק האמת יתעורר רוחו בתרבו ויזכה לבוא למדרגה זו של קדש עלנך במותר לך שהיחוד ההחוק שלו יהיה דוגמת יחוד העליון יחוד הוי' ואדרי שמרומז בר"ח ה' לור עולמים דידוע מה דאיתא ובס' בחר משה פ' קדושים ו"ל . עפ"י הכתוב כי ביה ה' לור עולמים דידוע מה דאיתא בזוה"ק דאוחיות י"ה ה"ס בחי' אבא ואמא . ואותיות ו"ה ה"ס בחי' בן ובת . ומזה יקח האדם מוסר השכל לעצמו בעת זואו להזווג עם אשתו לעשות הדבר בגודל היראה והספד . ובגודל הקדושה והטרה כדאית' ב"ע כאלו כפאו שד ולא למלאות תאוותיו ויכיל בדעתו ויבין בשכלו עד היכן הדברים מניעים . ורמיזת הדבר בשורש העליון ש"ע' היוג וההולדה הבאה ממנו נכנס ונתכונן כזיכול השם הוי' ב"ה . שאז ואם המולידים הם בחי' י"ה אבא ואמא ככ"ל . והבן והבת המולידים הן בחי' ו"ה ובהעלותו על לבו דברים האלו ש"ע' טוב כוונתו בעסקו בעניני זיוג נכונה ונתכונן עלם הוי' ב"ה בשלימות . ובהיפך ח"ו בשעושה מעשיקן זר מעשהו מעשה בהמה הרודפת אחר תאוה למלאות תאוות החומר הגשמי גורם ח"ו הריסה בקרנות הכזינה הקדושה ובלירוף הוי' ב"ה בודאי מורא יעלה על ראשו ומל ורעדה יחזוהו שלא לילך אחר תאוות החיטאים והבל ושמות כ"א שיעשה הדבר בגודל הלגיטות וזיראה וכחד בכונה טובה ומעולה לשמו יתב' בלבד . וזה כי ביה ה' . ע"י זיוג איש ואשתו שהם בחי' י"ה אב"א ואמ"א נכנה הירוף הוי' ב"ה בשלימות ע"י ההולדה שמולידים בן ובת בחי' ו"ה ככ"ל ובזה לור עולמים . הם בונים עילמות בטוב כוונתם ובזואדי מהראוי לעשות הדבר בהתקשרות ודביקות הבו"ה בכוונה טובה ומעולה ככ"ל הסי'ת יעזרני שמוכה אני ורעיו וז"ל לקיים כ"ו א"ם :